

Το Βήμα της Παρασά

ΤΕΥΧΟΣ 11

4 Τεβέτ 5772, 30 Δεκεμβρίου 2011
Ώρα ανάμματος των κεριών: 16:52 - Το Σαμπάτ τελειώνει: 17:54
Σαμπάτ Σαλόμ

Το τεύχος αυτό είναι αφιερωμένο στην μνήμη του Βιτάλη μπεν Ντόνα Σούση

Η παρασά της εβδομάδος **Βαγιγκάσ Γένεσις 44:18-47:27**

Ο Ιούδας πλησιάζει τον Ιωσήφ να ικετεύσει για την απελευθέρωση του Βενιαμίν προσφέροντας τον εαυτό του σαν σκλάβο στον Αιγύπτιο διοικητή στη θέση του Βενιαμίν. Βλέποντας την πίστη των αδελφών του, ο ένας στον άλλον, ο Ιωσήφ τους αποκαλύπτει την ταυτότητά του. «Είμαι ο Ιωσήφ» ανακοινώνει. «Είναι ο πατέρας μου ζωντανός ακόμα;». Τα αδέρφια διακατέχονται από ντροπή και τύψεις αλλά ο Ιωσήφ τους παρηγορεί. «Δεν ήσασταν εσείς που με στείλατε εδώ» τους λέει, «αλλά ο Θ-ός. Επιτάχθηκε από Ψηλά για να σώσει εμάς κι ολόκληρη την περιοχή από πείνα».

Τα αδέρφια τρέχουν γρήγορα στη Χαναάν με τα νέα. Ο Ιακώβ έρχεται στην Αίγυπτο με τους γιους του και τις οικογένειές τους, εβδομήντα ψυχές όλες κι όλες, και ξαναενώνεται με τον αγαπημένο του γιο μετά από 22 χρόνια. Στον δρόμο του για την Αίγυπτο λαμβάνει την Θ-ία υπόσχεση. «Μη φοβάσαι να πας στην Αίγυπτο κι εγώ σίγουρα θα σε φέρω πίσω πάλι».

Ο Ιωσήφ μαζεύει τον πλούτο της Αιγύπτου πουλώνοντας φαγητό και σπόρους κατά τη διάρκεια του λιμού. Ο Φαραώ δίνει στην οικογένεια του Ιακώβ την γόνιμη επαρχία του Γκόσσεν για να εγκατασταθούν και ο λαός του Ισραήλ ευημερεί στην εξορία της Αιγύπτου.

Η αφταρά της εβδομάδος **Ιεζεκιήλ 37:15-28**

Η αφταρά αυτής της εβδομάδας που αναφέρει την συγχώνευση του Βασιλείου του Ισραήλ και του Βασιλείου της Ιουδαίας συσχετίζεται με την περικοπή της Τορά που ξεκινά με την φράση κατά την διάρκεια της μελέτης της Τορά: «Κι ο Ιούδας πλησίασε [τον Ιωσήφ]».

Ο προφήτης Ιεζεκιήλ μοιράζεται μια προφητεία που έλαβε κατά την οποία ο Θ-ός του δίνει εντολή να πάρει δυο ράβδους και να γράψει στον έναν, «Για τον Ιούδα και για τα παιδιά του Ισραήλ τους συντρόφους τους» και στον άλλο, «Για τον Ιωσήφ, η ράβδος του Εφραΐμ και όλου του οίκου του Ισραήλ, τους συντρόφους τους». Μετά, του ειπώθηκε να τις βάλει και τις δυο την μια κοντά στην άλλη κι ο Θ-ός τις ένωσε σε μια ράβδο.

Ο Θ-ός εξηγεί στον Ιεζεκιήλ ότι αυτές οι ράβδοι είναι συμβολικές του Οίκου του Ισραήλ που χωρίστηκε σε δυο (συχνά εμπόλεμα) βασίλεια: το Βόρειο Βασίλειο που ιδρύθηκε από τον Ιεροβοάμ, ένα μέλος της Φυλής του Εφραΐμ και το Νότιο Βασίλειο που παρέμεινε κάτω από τη βασιλεία της Δυναστείας του Δαβίδ (Ιουδαία). Η ένωση των δυο ράβδων αντιπροσωπεύει την ένωση των δυο βασιλείων στην Μεσσιανική Εποχή, με τον Μεσσία, έναν απόγονο του Δαβίδ, αρχηγό.

«Έτσι λέει ο Κύριος Θ-ός: «Δες, θα πάρω τον λαό του Ισραήλ ανάμεσα από τα έθνη όπου έχουν πάει και θα τους συγκεντρώσω από παντού και θα τους φέρω στη γη τους. Και θα τους κάνω ένα έθνος σε μια χώρα πάνω στα βουνά του Ισραήλ κι ο ένας βασιλιάς θα είναι για όλους αυτούς βασιλιάς...»

Η αφταρά τελειώνει με την διαβεβαίωση του Θ-ού ότι «θα μείνουν στη γη που έχω δώσει στον υπηρέτη Μου, τον Ιακώβ όπου ζούσαν οι προπάτορές σας. Και θα κατοικήσουν σ' αυτήν, εκείνοι και τα παιδιά τους και τα παιδιά των παιδιών τους για πάντα. Κι ο υπηρέτης Μου Δαβίδ θα είναι ο πρίγκιπας τους για πάντα».

Ο Αλμπέρτος, 105 χρονών, ξαφνικά σταμάτα να πηγαίνει στη συναγωγή. Ο ραβίνος ανησυχεί με την απουσία του μετά από τόσα χρόνια ανελλιπούς προσέλευσης και πηγαίνει να δει τι συμβαίνει. Ο ραβίνος αφού βεβαιώθηκε ότι ήταν καλά τον ρωτά:

«Γιατί μετά από τόσα χρόνια Αλμπέρτο, σταματήσαμε να σε βλέπουμε στη συναγωγή;»

Ο Αλμπέρτος κοίτα γύρω του και του λέει χαμηλόφωνα:

«Θα σου πω Ραβίνε. Όταν έγινα 90 περίμενα κάθε μέρα τον Θ-ό να με πάρει. Έγινα 95 και μετά 100 και μετά 105. Κατάλαβα λοιπόν ότι ο Θ-ός είναι πολύ απασχολημένος και με ξέχασε. Είπα λοιπόν κι εγώ να μην του το ξαναθυμίσω».

Ο Ραβίνος μας απαντά

Τι είναι πιο σημαντικό, οι πράξεις μας ή το νόημα τους ;

Τι είναι πιο σημαντικό, η απλή πράξη ή η σημασία που κρύβεται πίσω από την πράξη; Αυτό είναι ένα από τα θέματα που βρίσκουμε στην περικοπή αυτής της εβδομάδας. Ο Ιωσήφ είναι ο αντιβασιλέας ολόκληρης της Αιγύπτου. Τα αδέρφια του που τον πούλησαν ως σκλάβο στέκονται τώρα μπροστά του ικετεύοντας τον για την ζωή του Βενιαμίν, τον μοναδικό αδελφό του από την ίδια μητέρα. Πως σώθηκε ο Βενιαμίν; Η περικοπή της εβδομάδας ξεκινάει: «Κι ο Ιούδας πλησίασε [τον Ιωσήφ]».

Ο Ιούδας και ο Ιωσήφ αντιπροσωπεύουν δυο όψεις του Εβραϊκού λαού, δυο διαφορετικές δυνάμεις. Ο Βασιλιάς Σαούλ, ο πρώτος Εβραίος βασιλιάς, ήταν απόγονος του Βενιαμίν. Αλλά η βασιλεία του Σαούλ αντικαταστάθηκε από αυτήν του Βασιλιά Δαβίδ και του γιού του Σολομών, απογόνους του Ιούδα. Αργότερα, υπήρξε ξανά μια διάσπαση. Όταν ο Σολομών πέθανε το βασίλειο χωρίστηκε στα δυο: στο Βόρειο Βασίλειο, το Βασίλειο του Ισραήλ και στο Νότιο Βασίλειο, το Βασίλειο της Ιουδαίας. Το Νότιο Βασίλειο ήταν συγκεντρωμένο στην Ιερουσαλήμ καθώς και οι απόγονοι του Δαβίδ και του Σολομώντα που βασίλευσαν εκεί αντιπροσωπεύοντας τον Ιούδα. Αντίθετα,

το Βόρειο Βασίλειο σχετίζεται με τον Ιωσήφ. Τελικά η διχαστική συμπεριφορά του Εβραϊκού λαού οδήγησε στην καταστροφή των δυο Ναών και στη διασπορά των Εβραίων. Η Καμπαλά δίνει και μια άλλη διάσταση. Ο Ιούδας και ο Ιωσήφ εκφράζουν επίσης δυο διαφορετικές στάσεις ζωής. Ο Ιωσήφ, η Ένατη σφιδά (Θ-ικό χαρακτηριστικό), τα «Θεμέλια» αντιπροσωπεύουν την συναισθηματική εκδήλωση, την ανταπόκριση και το νόημα. Ο Ιούδας, η δέκατη σφιδά, η «Βασιλεία» ή η «Εκπλήρωση» εκφράζει την πράξη.

Ποιο είναι πιο σπουδαίο; Χρειαζόμαστε συναισθήματα και ανταπόκριση. Ψάχνουμε διαρκώς νόημα και ειλικρινές συναίσθημα. Το πρόβλημα είναι ότι αν βασίσουμε τις ζωές

μας μόνο στα πράγματα τα οποία μπορούμε να ανταποκριθούμε με ευκολία ίσως χάσουμε μερικές πολύ σπουδαίες παραμέτρους.

Οι διδασκαλίες των Χασιδīm εξηγούν ότι όταν κάποιος κάνει μια καλή πράξη, μια μισοβά, η εσωτερική ψυχή ανταποκρίνεται. Η ψυχή είναι σε επαφή με το Θ-ίο και μπορεί να σχετιστεί κατευθείαν με την Θ-ία ιδιότητα της μισοβά. Αλλά

το συνειδητό μπορεί να είναι πολύ μακριά. Δεν είναι αρκετά ευαίσθητο. Παρ' όλα αυτά η μισοβά πρέπει να γίνει για χάρη της εσωτερικής ανταπόκρισής της και του νοήματος της όσο αφορά το σύμπαν.

Αυτό μας δείχνει την δύναμη του Ιούδα: απλή πράξη. Ο Ιούδας πρέπει να πλησιάσει τον Ιωσήφ και στην πραγματικότητα πρέπει να είναι δυνατότερος από τον Ιωσήφ. Η απλή δύναμη της πράξης πρέπει να φανεί και πρέπει να λειτουργήσει στις ζωές μας. Εκ των υστέρων μπορούμε βαθμιαία να εκπαιδύσουμε το συνειδητό μας, το μυαλό μας, να καταλάβει και να ανταποκριθεί και να φτάσει την ιδιότητα του Ιωσήφ.

Επίσης η αφταρά αυτής της εβδομάδας μιλάει για τα δυο βασίλεια του αρχαίου Ισραήλ και για τημ εποχή που θα

ενωθούν: ο Ιούδας κι ο Ιωσήφ θα γίνουν ένα. Αυτό σε ένα επίπεδο σημαίνει ότι με τον ερχομό του Μεσσία ο Εβραϊκός λαός θα ενωθεί πραγματικά.

Σε ένα άλλο επίπεδο, σημαίνει ότι πράξη και νόημα τους θα ενωθούν. Η εξάρθρωση ανάμεσα στο σώμα και στην ψυχή θα θεραπευτεί. Αυτός είναι ο τρόπος να φέρουμε την ελευθερία για τον Βενιαμίν και για οποιονδήποτε άλλον. Όταν υπάρχει η σωστή ισορροπία ανάμεσα σε πράξη και νόημα υπάρχει εσωτερική ενότητα στον καθένα μας και μπορούμε πιο εύκολα να ενωθούμε και με άλλους. Και η ενότητα ανάμεσα στον Εβραϊκό λαό θα φέρει τελικά ενότητα και ειρήνη σε ολόκληρο τον κόσμο.

Για περισσότερα άρθρα για την παρασά της εβδομάδος κάντε κλικ εδώ ή http://www.chabad.gr/templates/articlecco_cdo/aid/280830

4 Tevet 5772, 30 December 2011

Parshah Vayigash - Genesis 44:18-47:27

Candle lighting time: 16:52 - Shabbat ends: 17:54

Shabbat Shalom

For this week's parshah click here or http://www.chabad.gr/parshah/default_cdo/AID/15557

For this week's article click here or http://www.chabad.gr/parshah/article_cdo/aid/799919/jewish/Action-and-Meaning.htm